
151004 Den helige Mikael's dag. 1:a årgångens texter Karl-Erik Garlöv

Daniel 6, Upp 12, Luk 10:17ff

Den här dagen för 40 år sedan steg jag upp i denna predikstol som nybliven kyrkoherde i Olaus Petri församling. Jag var den fjärde i ordningen sedan 1921 då den förste tillträdde.

Då – på ärkeängeln Mikael's dag 1975 – handlade bibeltexterna och predikan precis som i dag om änglarna. Vi behöver den här dagen varje år för att särskilt tänka på änglarna. Det är viktigt med tanke på att bibelns berättelser vimlar av änglar som visar sig i olika skepnader. Men hur ska vi få syn på dom? Hur ska vi känna igen dom?

Dom flesta vet väl egentligen hur en ängel ser ut. Jag har en bild här - - - det syns ju att det är en änglabild. Det kanske finns fler som kan visa upp bilder på änglar? - - -

Går man runt här i kyrkan så kan man bara här uppe i koret hitta inte mindre än *nio* änglar. Hur vet man att det är änglar? Jamen dom har ju vingar! Alla – utom en. Om man går runt koromgången så upptäcker man på altarskåpets andra sida en bild av klippgraven, som Jesus just har lämnat på påskmorgonen. Och därinne i den tomma graven ser vi en ung man i en vit lång skjorta. Det är han som säger till dom förskräckta kvinnorna: "*Ni söker Jesus, som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här.*" Även om den unge mannen inte hade några vingar så var han ändå en ängel. Han hade ett viktigt budskap från Gud. Han var en "*angelus*", som det heter på latin – en budbärare.

Det finns två verkligheter. En jordisk, som vi kan uppfatta med våra fem sinnen, med hjälp av datorer, mätinstrument och genom att tänka logiskt. Och en himmelsk, som vi bara kan ana genom det vi kallar intuition, men som vi kan förstå genom att Gud talar till oss genom bibelns ord. Vi kan ha en levande kontakt med den himmelska världen genom att vi i tro litar på Gud och lever nära honom i hans kyrka.

I den jordiska verkligheten finns vi människor och hela skapelsen, i den himmelska finns Gud och alla hans änglar. Men det är ingen mur däremellan inga elstängsel eller taggtrådsrullar.

Gud, som skapat oss, älskar oss och vill vara nära oss. Så sände han sin Son från himlen till vår värld och lät honom födas som ett litet människobarn. Jesus levde med oss och efter sin död och uppståndelse återvände han till den himmelska verkligheten. Och efter honom blev det som en vidöppen port rakt in i den himmelska härligheten.

Och änglarna, Guds sändebud, dom rör sig hur lätt som helst mellan jordiskt och himmelskt. Det är väl därför som vi gärna tänker oss dom som bevingade varelser. Så möter vi ofta änglarna i dom bibliska berättelserna. Men det finns något som stör den här ljusa idylliska bilden av änglar. I episteltexten i dag målar aposteln Johannes upp en våldsam scen där Guds ärkeängel Mikael med sin änglahär driver ut Satan, ondskans furste, och hans änglar, dom onda demonerna, ut ur den himmelska verkligheten in i den jordiska. Det är alltså inte bara i Dan Browns berömda roman Änglar och demoner, som striden mot det

onda pågår. Vi är mitt inne i den. Andra författare har också skildrat den kampen. Vi läser om den i Narnia-böckerna, Sagan om ringen och HarryPotter-böckerna. Rapporter i nyhetsmedier om krig, svält och flyktingströmmar får oss att känna onskans makt in på bara skinnet.

Jag vet inte om ni har observerat dom märkliga figurer som finns på pelarna här bredvid mig. Vingar har dom men det är bara en, som möjligen ser ut som en ängel. Ett lejon ser jag, en ox och en örn. Ja, vingar har dom. Men är det verkligen änglar? Nej det är symbolbilder för dom fyra evangelisterna, som i bibeln berättar om Jesus – Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Dom var inga änglar men dom var verkligen "*angelus*" Guds sändebud.

När man läser evangelierna så märker man att när något viktigt händer så finns änglarna med, gränsen mellan dom två verkligheterna öppnar sig. När du närmar dig vår kyrka från söder ser du ovanför den stora porten en bild av när jungfru Maria får uppdraget att föda Guds son. Det är ängeln Gabriel som meddelar henne den stora nyheten. Och när Jesus är född i Betlehem visar sig en jättelik skara änglar för herdarna och dom sjunger en lovsång, som vi upprepar varje söndag i mässan. Vi har t.o.m. skrivit den på korväggen: *Ära vare Gud i höjden och fred på jorden*. Och så fortsätter det ända till den stora berättelsen i Matteus 25 kap. om Jesu återkomst: När Människoson kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar. Då är det definitivt slut på onskans makt. Men intill dess pågår striden mellan ont och gott ute i världen och inom oss själva. Och änglarna är med oss. I dagens evangelietext hör vi om hur dom som Jesus sände ut som "*angelus*", budbärare kommer tillbaka glädjestrålande och berättar att de onda makterna, demonerna, viker för den kärleks makt som finns i Jesu namn.

När vi känner oss som mest ynkligt små och maktlösa då ska vi veta att en Guds ängel är alldeles nära oss för att ge oss skydd och nytt mod. Jesus säger i Matt 18: "*Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte*". Allt talar för att Gud har avdelat en personlig skyddsängel till var och en av oss. Det känns tryggt.

Kanske säger man till någon som gör mig riktigt gott. "*Du är en ängel*", Det är inte helt fel att säga så. Visserligen kan ingen människa bli ett änglaväsen, men vi kan bli som en ängel, en angelus med budskap från Gud. "*Där barmhärtighet och kärlek är där är också Gud*" sjunger vi. Och Guds änglar är också där, vill jag tillägga. I ett av breven i nya testamentet står det: "*Det har hänt att dom som visat gästfrihet har haft änglar till gäster utan att veta om det.*" När vi minst anar det kan någon ge mig ett budskap från Gud.

Jag tänkte på det när jag såg Flyktinggalan på TV härom kvällen. Mitt bland sångare och rappare intog plötsligt professor Hans Rosling scenen och höll en allvarlig predikan om krigets och våldets konsekvenser. Och han ropade ut en order till oss: "*Här gäller det att vinna över det onda*" När jag hörde dom orden såg jag liksom hur ärkeängeln Mikael med hela sin änglaskara uppfyllde Globen.

Om någon här vill pröva på att vara änglalik, så lånar jag gärna ut ett par vingor från julspelet. Fast jag tror inte det hjälper. Men om du vill gå Guds ärenden med bud om rättvisa, barmhärtighet och kärlek så kan jag försäkra dig att du har en Guds ängel bakom ryggen. Du är aldrig ensam i kampen för det goda. Och se gärna på din änglabild . Den påminner dig om att du är tänkt att vara en angelus. Det är det uppdrag du fick i dopet, det är det löfte du ger vid konfirmationen. Så får du vandra genom livet med din skyddsängel nära dig och en gång besvaras den bön , som J.S. Bach låter brusa fram i slutkören till Johannespassionen:

"Sänd Herre dina änglar ut, att själen må vid livets slut, av dem till himlen föras."
